

A Grünwald Nagyszülők



A képen az anyai nagyszüleim, Grünwald Izidor és a felesége, született Fleischmann Fanny láthatók.

Az anyai nagyapám, a Grünwald nagyapa nagyon aranyos ember volt. Emlékszem rá. Nagyon közkedvelt volt, malomigazgató, bankigazgató, majd egy biztosítótársaság igazgatója volt. Mindig valahol a középpontban szerepelt. Bármilyen rendezvény volt, bármi alakult, például sportkör, társaskör stb., a nagyapám ott valamilyen formában biztosan szerepelt. A nagyanyámról ez nem mondható el. Ő megmaradt egyszerű asszonynak a nagyapám mellett, megőrizte a szerénységét.

Nagyapám nagystílusú világfi volt, akit mindenki ismert. Ő haladt a korral, nagyanyám viszont megmaradt olyannak, amilyen volt, egy egyszerű, kisvárosi néninek. Különböző a Grünwald családban mindenki próbált átalakulni nagypolgárrá. Gondolkodásuk kispolgáris volt, de szerettek volna kitörni. Mindenki ilyen volt, még a lányok is, akik férjhez mentek, családot alapítottak, ők is nagyon törekvők voltak.

Nagyon jól emlékszem, hogy az anyai nagyapámnak nem volt szakálla. Jó, pödrött magyar bajuszt viselt, kipát, kaftánt nem hordott. Egy úriember volt. Ellenben a nagyanyám parókát tett a fejére.

A nagyanyámat nagyon jó üzletasszonyként ismerték. Egyszer a nagyapám kint tartózkodott Bécsben egy barátjával, aki szűcs- és szőrmekereskedő volt, és akinek sürgősen pénzre volt szüksége. Az is lehet, hogy játékra vagy rulettre kellett, de elfogyott a pénze. A nagyapámtól kért pénzt kölcsön. Szerencséje volt, nagyon sok pénzt nyert. Hálából azt mondta a nagyapámnak, hogy küld a feleségének egy szép perzsabundát. Nagyapa rákérdezett az árára, mivel perzsabundát azért nem engedhetett meg magának csak úgy venni. Abban az időben nagyon drága mulatság volt a bundavásárlás. Egy bunda értéke úgy hat-nyolc ezer korona körül mozgott. A szőrmekereskedő felajánlotta a nagyapámnak, hogy háromezer koronáért eladja neki, így próbálta revansálni a kölcsönt. Nagyapám megörült, boldog volt, hogy háromezer koronáért megvehette nagymamámnak a perzsabundát. Hazahozta Bécsből, de mivel ismerte a nagyanyámat, azt hazudta, hogy ezeröttszáz koronáért vette. Belenyugodott a nagyanyám, hogy csak ennyibe került, pedig ő is tudta, hogy milyen drágák ezek a bundák. Ezzel akkor megnyugodtak a kedélyek. Egy bizonyos idő után, amikor a nagyapám hazaérkezett a munkából, azzal várta őt a nagyanyám, hogy jó üzletet kötött. Eladta a perzsabundát kétezer koronáért. Keresett rajta ötszáz koronát, konstataulta a nagyanyám. Nagy pénz volt akkoriban az ötszáz korona. Nagyapám nem is merte megmondani, hogy ő háromezerért vette.